

Madrid lidový i aristokratický

METROPOLE ŠPANĚLSKA

Madrid neoplývá množstvím památek. Má však v sobě něco, čím si vás okamžitě podmaní. To něco jsou dvě tváře, které se vzájemně doplňují a které tak skvěle vyjádřili dva velcí umělci, kteří zde žili a pracovali. Goya maloval mimo jiné Madrid lidový, Velázquez byl doma především u dvora.

FOTO: PATRONATO DEL TURISMO DE MADRID

Náměstí Plaza de la Villa je obklopené paláci, kterým dominuje barokní budova radnice.

Někteří historikové by mu rádi pár století přidali. Staří Římané se ale při osídlování Pyrenejského poloostrova tomuto místu z nějakého záhadného důvodu vyhnuli. První zmínka o budoucí španělské metropoli je až z roku 939 a hovoří o maurské pevnosti Madstrit. Ještě dlouho však byl Madrid jen bezvýznamnou vesnicí. Až v roce 1561 španělského krále Filipa II. omrzelo neustálé stěhování královského dvora z města do města a rozhodl se někde usídlit natrvalo. Proč si mezi tolika kvetoucími městy zvolil ušmudlaný a zapáchající Madrid se sotva patnácti tisíci obyvateli? Možná se jen nechtěl o svou moc dělit s církví, což by se mu asi stalo v navýsost církevním Toledu či se nechtěl dohadovat se šlechtickými rody v bo-

hatých španělských městech. Možná rozhodla geografická poloha. Město ležící v samém středu Španělska, od té doby jaksepatří vyrostlo a zmohutnělo a s více než třemi milióny obyvatel je slyšet někdy až příliš.

Střed světa a pupek Madridu

Tak charakterizuje Karel Čapek ve svém Výletu do Španěl náměstí Puerta del Sol. Sluneční brána, která se skrývá v názvu, zmizela někdy v 16. století. Před správní budovou regionu Madrid, kdysi sídlem Frankovy státní bezpečnosti, je v chodníku zapuštěn nultý kilometr španělských silnic, odkud se měří vzdálenosti do všech koutů země. Pod hodinami budovy si Madridané dávají schůzky. Sbíhá se tu několik linek metra, trasu tu kon-

čí či začíná řada autobusů a jednu z přilehlých ulic zabírají obrovské obchodní domy El Corte Inglés a Galerías Preciados, v nichž nákupní horečka nikdy nepolevuje.

I na tomto náměstí jsou však místa, kde se jen tak postává. Určitě se i vy zastavíte u jednoho ze symbolů Madridu – sochy medvěda čichajícího k planici. A možná chvíli postojíte u některého ze zdejších čističů bot, ne snad abyste si dali vyčistit boty, ale protože vás zcela jistě zaujme jeho neskutečné „divadelní představení“, v němž hrají hlavní roli ruce, kartáč a boty. Jen několik metrů odtud se vypíná jezdecká socha krále-starosty, jak se říkalo Karlu III. (1759 – 1788), který díky svému starání se o Madrid je považován za nejlepšího starostu Madridu všech dob.